

FARISEALAISUUS

Mark.7:5-13

5. Fariseukset ja kirjanoppineet kysyivät Jeesukselta: "Miksi sinun opetuslapsesi eivät vaella vanhinten säädöksen mukaan, vaan syövät leipää epäpuhtain käsin?"
6. Jeesus vastasi heille: "Jesaja on oikein profetoinut teistä, tekopyhistä, kuten on kirjoitettu: 'Tämä kansa kunnioittaa minua huulillaan, mutta heidän sydämensä on minusta kaukana.'
7. Turhaan he palvelevat minua opettaen oppeja, jotka ovat ihmiskäskyjä'.
8. Te hylkääte Jumalan käskyn ja noudatatte ihmisten säädöstä."
9. Jeesus jatkoi: "Onpa teillä taito kumota Jumalan käsky noudattaaksenne omaa säädöstänne."
10. Mooseshan on sanonut: 'Kunnioita isääsi ja äitiäsi', ja: 'Joka kiroaa isäänsä tai äitiään, häntä rangaistakoon kuolemalla.'
11. Te taas selitätte, että jos joku sanoo isälleen tai äidilleen: 'Se, mitä sinun piti saada minulta, on korban', se on, uhrilahjaksi luvattu.
12. Hän ei saa tehdä mitään isänsä tai äitinsä hyväksi.
13. Näin te teette Jumalan sanan tyhjäksi opettamalla omaa säädöstänne. Paljon muuta samantapaista te teette."

Olankohautuksella ohitettu teksti

Sunnuntaimme aihe on Kristityn vapaus. Siksi ehkä joku teistä saattaa ihmetellä, mitä tekemistä aiheemme kanssa on tekstimme Jeesuksen ankaralla nuhdesaarnalla, jonka Hän kohdisti luokseen tulleille fariseuksille ja lainoppineille. Sen lisäksi me voimme verrattain helposti sivuuttaa nuhdesaarnan olankohautuksella. Emmehän me ole niinkuin nuo Jeesuksen ajan fariseukset ja lainoppineet. Me emme sentään kuvittele käsienspesuilla ja kirkkokolehdeilla kelpaavamme Jumalalle. Olemme pikemminkin oppineet varomaan leimautumista ulkokultaisiksi, ettei kukaan vain kuvittelisi meidän omalla hurskaudellamme pelastuvan. Kyllä tekopyhyys on meistä kaukana. Olemme vain armahdettuja syntisiä.

Kristityn vapaus

Jeesus tuli tänne maan päälle pelastamaan synnin, kuoleman ja perkeleen valtaan joutuneen ihmiskunnan Jumalan vanhurskauteen, iankaikkiseen elämään ja oman totuutensa ja rakkautensa hallintaan. Ihminen ei voi omin voimin ja ponnisteluin itseään pelastaa. Vain Jeesus Kristus sen saattoi tehdä, kun Hän kärsimisellään ja kuolemallaan sovitti syntimme ja ylösnousemuksellaan kukisti kuoleman ja sielunvihollisen vallan. Ihmisestä tulee kristitty eli Kristuksen vapauttama, kun hän Jumalan lain tuomitsemana havaitsee olevansa täysin orja ja mahdoton vapauttamaan itseään ja pyytää Herralta apua yksin Jeesuksen uhrin tähden. Kun hän sitten uskoo eli vastaanottaa totuutena anteeksiantamuksen vapauttavan sanan, hän pelastuu, saa syntinsä anteeksi ja hänestä tulee Kristuksen palvelija, vapaa palvelemaan Jumalaa totuudessa ja rakkaudessa. Samalla hänestä tulee vapaa ihmisten orjailusta ja sosiaalisten paineiden kumartelusta. Hän sitoo ajatuksensa ja sydämensä Kristuksen sanaan ja on näin vapaa pimeyden valheista ja ihmisten vaatimusten paineista.

Jumalan Sana on vapauden väline

Tästä vapaudesta osalliseksi päästäkseen ihmisen on kuitenkin suostuttava Jumalan sanan alle juuri sellaisena kuin se on. Jumalan sana on vapautuksen ja vapaana

pysymisen väline. Näin ollen kristityn vapauden peruskysymys on, uskomme Jumalan Sanan sellaisenaan kuin se on ja taivutamme ajatuksemme ja sydämemme kuuliaisiksi sille vai emme. Ilman suostumista Jumalan Sanan alle ei mitään kristityn vapautta voi olla.

Ulkokultaisuus tuhoaa Jumalan sanan tehon

Sanan ehdottoman totuuden ja sen täyden armon riistää meiltä kaikkein tehokkaimmin ulkokultaisuus eli Jeesuksen luo tulleiden fariseusten ja lainoppineiden synty. Ulkokultaisuus on yhtä monimuotoista kuin valhe yleensäkin. Jokaisena aikana se saa juuri siihen aikaan sopivat vaatteet. Mutta aina se on yhtä tuhoisaa. Voimme sortua siihen esimerkiksi siten, että eristämme Jumalan sanan totuuden pienelle uskonnolliselle elämäntilanteelle. Kuuntelemme mielellämme kirkossa Jumalan sanaa, mutta muutamassa kymmenessä sekunnissa loppusoiton viimeisten sävelten jälkeen kirkon oven ulkopuolella alamme ajatella ja toimia kuin emme olisikaan olleet kirkossa. Jumalanpalvelus jäikin vain juhlalliseksi ja hyväksi uskonnolliseksi kokemukseksi. Jumalan puhe onnistutaan taitavasti suodattamaan pois arkielämästä. Näin salakavalasti - Jumalan sanaa halveksimatta - voimme sortua ulkokultaisuuteen. Mutta menettäessämme näin Jumalan sanan arkielämästä, menetämme myös todellisen vapauden.

Tekosyntisyys

Meidän suomalaista ulkokultaisuuttamme ei ehkä luonnehdi niinkään tekopyhyys kuin tekosyntisyys. Voimme ihmisten silmissä näyttää nöyryyttä ja armoa anovilta syntisiltä, mutta salaisessa sydämessämme nauttia siitä, että olemme oikeastaan aika mukavasti onnistuneet kristillisyydessämme. Todellinen synnintunto ei ole sitä, että olemme huolissamme siitä, mitä muut mahtavat ajatella meidän tilastamme, vaan siitä, mitä Jumala ajattelee meidän sydämeistämme. Hänen edessään synty on niin kauhea asia, että synnintunnossa ei ole varaa pohdiskella oman nöyryyden syvyyttä, vaan joutuu tosissaan huutamaan armoa Herralta. Ken jotain tietää kokemuksesta synnintunnon hirvittävästä, ei lähde mittauttamaan muiden ihmisten silmissä sen aitoutta.

Ulkokultaisuus on Jumalan pettämistä

Ulkokultaisuus löytää mitä salakavalimmat uomat meidän sisimpäämme, ja saattaa meidän sielumme todelliseen vaaraan. Jeesus joutui huutamaan hirvittävät tuomiot ulkokultaisille vastustajilleen, jotta edes sillä olisi voinut heidän kovia tuntojaan herätellä. Hän itki Jerusalemin paatumusta ja katumattomuutta, jonka piikiven kovana ytimenä oli ulkokultaisuus. Alkuseurakunnan historiakin osoittaa, että ulkokultaisuuden synty oli kaikkein suurin vaara sen kasvulle. Siksi Anania ja Safira saivat niin hirvittävän lopun kuin saivat kaatuessaan kuolleina Pietarin jalkojen juureen. Heidän syntinsä oli yritys pettää Jumalan Pyhää Henkeä. Ja se on ulkokultaisuuden olemus. Ulkokultaisuus yrittää saada toiset ihmiset ja itsensä vakuuttuneeksi siitä, että hän on oikeassa suhteessa Jumalaan, mutta samalla hän kuitenkin pettää ei vain toisia ja itseään, vaan hän jopa yrittää pettää Jumalaa.

Elämme vai kristillisyyden kulisista

Meidän on siis kaikki syy käydä tutkimaan itseämme, ettei meidän kristillisyytemme osoittautu pelkäksi muotomenoksi ja kulisiksi, vaan että elämme todella henkilökohtaisessa suhteessa elävään Jumalaan. Tekstimme on pelkkää lain sanaa, sillä ulkokultaisuus pyrkii nimen omaan turhentamaan lain tekemällä sen niin helpoksi, että ihminen kykenee sen itse täyttämään. Se taas on meidän lihalemme mieluisaa. Fariseus ajattelee salaisesti sydämessään:

"Minähän taidan kelvatakin Jumalalle, kun näinkin hyvin olen kyennyt noudattamaan uskonnollisen elämän käytösmaalleja."

Samalla kuitenkin evankeliumi käy tarpeettomaksi. Siksi Jeesuksen on julistettava fariseukselle nimen omaan lakia sen koko terävyydessään.

Teot eivät synnytä elämää, vaan elämä teot

Moni kuvittelee niinkuin itsekin aikanaan, että tullakseni kristityksi, minun tarvitsee vain aloittaa rukoileminen, Raamatun luku, seurakunnan tilaisuuksissa käynti ja mahdollisimman kunnollisen elämäntavan viljely. Kun lisäksi tietyn normiston täytän, niin olen sitten kunnan kristitty, jonka uskon aitoutta ei kenelläkään ole lupa asettaa kyseenalaiseksi. Eihän kukaan voi nähdä toisen sydämeen.

Näin syntyy aito fariseus. Kyllä elävä uskova totisesti rukoilee ja lukee Raamattua ja käy kirkossa ja kilvoittelee eläkkeeseen totuudessa ja rakkaudessa, mutta hän tekee sen siksi, että on JO TULLUT kristityksi eikä sitä varten, että tulisi sellaiseksi. Jumalan tuntemiseen on vain yksi tie, se ahdas portti. Se on sydämeästään taipumista Jumalan lain tuomion alle tunnustamalla sydämen kauhean syntisyyden ja jättämällä itsensä kokonaan Jeesuksen Golgatan uhrillaan ansaitseman syntien anteeksiantamuksen varaan. Siinä Herra vanhurskauttaa jumalattoman ja uudestisyntyyttää hänet elävään suhteeseen Isän kanssa. Synteihinsä kuollutta ei herätä elämään se, että hän aloittaa tekemään tekoja, joita elävät näyttävät tekevän. Synteihinsä kuolleen voi herättää vain Jeesuksen ylösnousemusvoima. Vain kääntymällä avuttomana Herran puoleen ja ottamalla uskossa vastaan Jeesuksen pääset elämästä osalliseksi.

Ulkokultaisuuden tuntomerkkejä

Miksi ulkokultaisuus voi niin helposti viedä meidätkin mukanaan? Ulkokultaisuus, tekopyhyys, tuo salakava valhe, lähestyy meitä sekä meidän ulkopuoleltamme, että meidän syntisestä luonnostamme, lihastamme. Se on erityisen vaarallinen siksi, että se voi saada valtaansa erityisesti ne, jotka haluaisivat olla eläviä kristittyjä ja vaeltaa Jumalan edessä.

Tulkinnan tulkinnat

Ulkoapäin se lähestyy, kun yritämme ymmärtää Jumalan Sanaa tämän päivän olosuhteissa ja kysymystenasettelussa. Yrittäessämme lukea Sanaa törmäämmekin mitä moninaisimpiin ja usein jopa ristiriitaisiin Sanan selityksiin ja tulkintoihin. Kirkkohistoriassa on kulloisessakin tilanteessa kohdattu ongelmia ja niihin sitten löydetty Sanasta vastauksia. Mutta kun aikakausi on muuttunut, niille vastauksille on etsitty taas omia tulkintoja. Uskontunnustuksemme ovat niin syntyneet. Niitä taas ovat uskonpuhdistajat tulkinneet Tunnustuskirjoissa ja tänä päivänä yhä käydään keskustelua siitä, mikä on oikea tulkinta Lutherin tulkitsemista uskontunnustuksista, jotka tulkitsevat Raamatun oppia. Näin usein huomaamattamme taitamme peistä tulkinnan tulkinnan tulkinnasta sen sijaan, että menisimme suoraan lähteelle eli Jumalan Sanaan Raamattuun. Näin menetellessämme saatamme päätyä siihen, että alamme uskoa tulkintoja ja perinnettä, ja joutua jopa ilmeiseen ristiriitaan Jumalan tahdon kanssa.

Itsekorotus ja ulkokultaisuus

Asian tekee vielä vaarallisemmaksi se, että oma lihamme uskoo mieluummin Raamatun tulkintaa kuin Sanaa sellaisenaan. Oma tulkintamme vastaa mielestämme paremmin aikamme kysymyksiin, kuin Jumalan Sana sellaisenaan. Saatamme nauttia, kun olemme mielestämme löytäneet jonkun Raamatun paikan oikean tai uuden ja mielenkiintoisen

tulkinnan. Voimme huomaamattamme nousta Raamatun yläpuolelle ja sanella, sille mitä sen täytyy tarkoittaa. Näin nousemme ylpeydessä Jumalan yläpuolelle.

"Armolliset" tulkinnat

Perinteet vetoavat meidän lihaamme, koska ne ovat usein paljon meidän heikkouttamme ja syntisyyttämme paremmin ymmärtäviä kuin Sana itse. Eihän Jeesus esimerkiksi voine tarkoittaa sitä, että meidän pitäisi silmä päästämme repiä, jos se viettelee meitä syntiin. Eikö se ole kuvaannollista puhetta. Eihän Armollinen Vapahtajamme niin julmaa vaatimusta voi esittää. Ja niin Jeesuksen sana on turhennettu ja lain murskaava miekka tylsistetty. Jeesus vaatii todellakin repimään viettelevän silmämme, jos mielimme välttää helvetin tulelta.

"Niin mutta eihän siihen kukaan pysty. Mehän joudumme sitten kaikki kadotukseen." Aivan niin. Jumalan laki vie meidät epätoivoon. Mutta vasta nähtyämme, että olemme täydellisessä umpikujassa, meille alkaa kelvata se evankeliumi, joka kertoo, että Jeesuksen itsensä täytyi luopua silmiensä näöstä kuollessaan ristillä, jotta me saisimme anteeksi silmiemme kauheat synnit.

Rimaa lasketaan

Ulkokultaisuus tarttuu lain terävyyttä laimentaviin perinteellisiin tulkintoihin. Kun omatunto osoittaa, että olen syyllinen, ulkokultainen ei lähde etsimään apua Golgatalta, vaan alkaa madaltaa vaatimusten rimaa. Alussa varsinkin nuorena saatetaan kokosydämisesti yrittää noudattaa Jumalan lakia. Mutta kun se ei onnistu ja se alkaa ahdistaa, annetaan Jumalan armollisuutta hyväksi käyttäen tuuma tuumalta periksi. Kun tavoite on laskettu alemmas, ajoittain saatetaan päästä jopa lähes siihen asti. Jos nyt jotain jää puuttumaan, niin lopunhan sitten Jumala kyllä antaa anteeksi. Lopulta päädytään siihen, että ei kai Jumala meiltä muuta vaadi kuin sen, mihin me nyt kohtuudella tavallisessa elämässä pystymme. Näin fariseus meissä onnistuu vapautumaan tuosta Raamatun aiemmin synnyttämästä riittämättömyyden tunteesta ja syyllisyyksien paineista.

Mutta eikö tämä juuri olekin sitä oikeaa kristityn vapautta? Saan tehdä ja elää juuri niinkuin minua huvittaa, kunhan en nyt aivan julkisyntejä tee tai aiheuta toisille kohtuutonta harmia. Eli kun sovitaan kohtuullisista arkielämän pelisäännöistä, joita jokainen hyvällä tahdolla kykenee noudattamaan, niin eiköhän sitä lopusta Jumala huolen pidä.

Näin ulkokultaisuus askel askeleelta turhentaa koko Jumalan lain terävyyden, vaikka kaiken aikaa olisimmekin tekemisissä Jumalan Sanan kanssa. Lakia näin madaltava ihminen joutuu kuitenkin hirvittävään vaaraan. Turhentaessaan Jumalan lain äärimmäisen ankarat vaatimukset hän menettää samalla mahdollisuuden päästä evankeliumin armosta ja elämästä osalliseksi.

Anteeksiantamustahan ei enää tarvita. Mehän elämme jo niinkuin nyt tavalliselta kristityltä voi vaatia. Jos nyt epämääräistä syyllisyyttä ja ahdistuneisuutta esiintyykin, niin siihen riittää kaiketi se, että käymme sentään ajoittain kirkossa ja jopa ehtoollisellakin. Muutenkin kaikki ne asiat, mitä nyt kohtuudella tavalliselta seurakuntalaiselta voi edellyttää, on hoidettu. Ja niin evankeliumin elävä yhteys Jeesukseen anteeksiantamuksen armosta korvautuu ulkokohtaisella muotomenolla.

Näissä ulkoisissa kuorissa ei sinänsä tarvitse olla mitään pahaa. Jos olet todellisessa elämän yhteydessä Herran Jeesuksen kanssa, niin se kyllä näkyy myös ulkoisessa elämässäsi. Mutta ulkoiset kulissit eivät takaa todellista elämää.

Tyydyttää lihaa

Ihmiselle on helpompaa valita fariseuksen tie, kuin etsiä todellista elävää Kristus-yhteyttä. Ihminen pystyy siihen nimittäin itse ja hän saa siitä myös tyydytystä omalle lihalleen. Kaiken sen keskellä hän onnistuu pettämään itsensä niin hyvin, että hän on täysin vakuuttunut siitä, että juuri hän on aito Jumalan lapsi. Farisealaisuus on siksi äärimmäisen vaarallinen synty sen harjoittajalle.

Elämä ja voima puuttuu

Ulkopuolisen on usein helppo havaita, että fariseuksen elämästä puuttuu todellinen voima ja ilo. Muut näkevät, miten hänestä tulee moralisti, joka säilyttääkseen turvallisen olotilan omien kaavojensa ja käytösmalliensa keskellä, tuomitsee helposti niistä poikkeavan käytöksen. Hänellä saattaa olla hämmästyttävän oikea käsitys kristillisestä opista, hän saattaa tuntea kirkollisten toimitusten ja jumalanpalvelusjärjestyksen kaikki vivahteetkin, mutta silti ulkopuoliset näkevät, että hänellä ei ole todellista rakkautta muita ihmisiä kohtaan. Vain Golgatan evankeliumin armo synnyttää elämän, antaa voiman ja rakkauden. Ulkokultaisen elämä ei kanna hedelmää. Usein hän levittää ympärilleen katkeruuden ja ilottomuuden ilmapiirin.

Ihmisten orjuutta

Ulkokultaisen elämä on myös ihmisten orjuutta, sillä hänelle on tavattoman tärkeää, hyväksyykö hänen ympäristönsä hänen normistonsa vai ei. Hänellä saattaa olla kyllä toisaalta joustavuutta muuttaa sitä vastaamaan uusia olosuhteita, niinkuin hän itse sanoo. Tosiasiassa hän on kuitenkin ihmisten orja. Ulkokultaisuus tyydyttää häntä niin kauan, kuin hän voi varmistua siitä, että hänen yhteisönsä hyväksyy sen. Vain Jeesuksen elävässä yhteydessä vapaudumme ihmismielipiteiden orjuudesta. Ulkokultaisuus on kuolemaa elämän puvussa.

Itsekkyyttä

Vain sisäinen elämänyhteys Jeesukseen vapauttaa meidät myös elämään toisia varten. Ulkokullattu elää sen sijaan itseään varten. Omien vanhempien hoitaminen ja heidän kanssaan ajan viettäminen korvataan verojen maksulla: Mutta eikö seurakunnan diakoniatyön ja kunnan sosiaalihuollon ja vanhainkotien tehtävä ole hoitaa vanhukset. Alkoholistit ovat toki itse omat ongelmansa hankkineet, joten omasta syystä nähän kärsivät. Sitäpaitsi annanhan minä erilaisiin hyväntekeväisyystarkoituksiin oman panokseni.

Tuhoaa seurakuntayhteyden

Ulkokultaisuus ei vain tukahduta rakkaudentoimintaa, vaan myös seurakuntayhteyden. Fariseus ei voi päästää toisia liian lähelle itseään. Siitä tulla vain ihmissuhdeongelmia. Kyllä hän eri tilaisuuksissa saattaa käydä, mutta paras olla avaamatta sydäntään. Muoto korvatkoon sydänten yhteyden. Mutta todellista yhteyttä ei voikaan syntyä, ellei Jumalan Pyhä Henki taivuta meitä armahdetuiksi syntisiksi, jotka ovat saaneet anteeksi Samalta ihmeelliseltä Vapahtajalta. Farisealaisuus on syöpä seurakuntaruumiissa. Se vaanii salakavalasti meitä kaikkia. Jeesuksen varoitus on meille tänään tarpeen.

Naamioverkko

Ulkokultaisuus voi olla monelle myös eräänlainen naamioverkko, jolla saadaan toisaalta omalta itseltä ja toisaalta muilta ihmisiltä salatuksi kipeitä syntejä ja lankeemuksia, jotka pitäisi tuoda valoon, tunnustaa, hylätä ja saada anteeksi.

Jeesus joutui erittäin kovin sanoin tuomitsemaan fariseukset siitä syystä, että Hän halusi heidänkin pelastumistaan. Yksikään ihminen ei voi päästä elävään yhteyteen Jumalan kanssa, ellei hän suostu Jumalan sanan alle. Meidän on suostuttava ottamaan vastaan sekä Jumalan tuomion Sana että sitten Hänen armonsa sana. Ellemme suostu ensin tuomittavaksi, armo ei meitä ilahduta ei anna meille elämää eikä vapauta meitä. Meidän on tarkkaan kysyttävä itseltämme, olemmeko me niitä, jotka kunnioitamme Jumalaa vain huulilla, mutta sydämeltä olemme kaukana Hänestä. Noudatammeko me todella Jumalan sanaa, vai omia viisaita ajatuksiamme siitä. Osoitammeko todellista, käytännöllistä ja jatkuvaa rakkautta omaisiamme ja sukulaisiamme kohtaan. Onko meillä myös halua auttaa niitä, jotka ovat tavalla tai toisella pudonneet tehoyhteiskuntamme rattailta.

Apu fariseukselle

Mutta onko nyt mitään apua sellaiselle, joka on havahtunut huomaamaan, että hän on ulkokultainen ja fariseus? Jumalan kiitos, on! Jeesus on tullut pelastamaan syntisistä suurimpia ja fariseuksethan ovat juuri heitä. Kun taivutat sydämesi Herran tuomitsevan Sanan alle, kun suostut totuuteen todellisesta tilastasi, Jeesus Kristus tulee ja vapauttaa Sinut. Hän julistaa, että veriruskea ulkokultaisuutesi synty on maksettu Golgatan pyhällä ristinuhrilla ja Sinä saat Hänen kalliissa nimessään ja veressään kaikki syntisi anteeksi.

Itse et voi itseäsi kauheasta tilastasi auttaa. Ainoa mitä voit tehdä, on se, että suostut Jumalan sanan alle. Jeesus sanoo: "Jos te pysytte minun sanassani, niin te totisesti olette minun opetuslapsiani; ja te tulette tuntemaan totuuden, ja totuus on tekevä teidät vapaiksi." Hän jatkaa: "Jos Poika tekee teidät vapaiksi, niin te tulette todellisesti vapaiksi."

Ulkokultaisuus ei-kristillisten uskontojen voima

Japanilaisen buddhalaisuuden olemus on hyvin pitkälle vainajien hengille tapahtuvaa palvelua. Se paljossa on muotomenoa, farisealaisuutta, jolla pyritään tyynttelemään omaatuntoa siitä, että ei eläessä ole omaisia oikein rakastettu. Mutta Jumala voi senkin keskeltä vapauttaa todelliseen yhteyteensä.

Hitachi-munkki ja ristinkantaja Arthur Holland

Jumalan suurta armoa on, että joskus omaan uskonnollisuuteensa rakentaneet joutuvat vararikkoon ja löytävät elämän Jeesuksessa Kristuksessa. Näin tapahtui kaksi vuotta sitten heinäkuun alussa eräälle Hino-nimiselle 54 vuotiaalle buddhalaiselle munkille. Hän oli jo 27 vuotta elänyt munkkina. Nyt hän oli vuoden alusta jo seitsemättä kertaa kiertämässä Shikokun 88 temppelin yli 1200 km:n pyhiinvaellusreittiä kävellen. Sen kiertämällä hän uskoi saavansa erityissiunauksen elämäänsä. Sinä aamuna hän oli kuullut kristillisen radio-ohjelman, jossa puhuja oli kertonut, miten lainkiivailija Paavali oli Damaskoksen tiellä yllättäen kohdannut ylösnousseen Herran suuren kirkkauden keskellä. Vaikka ajatus kerta kaikkisesta elämän muutoksen mahdollisuudesta oli häntä koskettanutkin, hän onnistui torjumaan kuulemansa ottamalla sivullisen asenteen. "Tuo ei kuulu minulle, buddhalaiselle munkille".

Kuuma pyhiinvaeltajan päivä oli kääntymässä loppuun, kun hän näki 20 metriä pitkää ristiä olallaan kantavan miehen lähestyvän häntä vastakkaiselta suunnalta muutamien muiden seurassa.

Ristinkantaja oli japanilais-amerikkalainen Holland-niminen evankelista, joka on jo useita vuosia tehnyt kiertävää ulkoilma- ja kirjallisuustyötä ristiä kantaen. Sinä päivänä hän oli työryhmänsä kanssa pitänyt useita kokouksia ja illalla oli vielä määrä pitää kokous reitin varrella olevassa kirkossa. Kun Holland näki munkinkaavussa lähestyvän Hitachin kasvot, hän pysähtyi ja kysyi:

"Mitä Sinä etsit?"

Rakkaus, jolla kysymys esitettiin, mursi Hitachi-munkin. Hän vastasi:

"Etsin sydämen rauhaa ja todellista elämää, mutta en ole vuosien etsimisestä huolimatta löytänyt. Tiedätkö Sinä, mistä sen voi saada?"

Ristinkantaja vastasi:

"Istutaanpa tähän tien viereen, niin kerron!"

Ja niin hän kertoi siitä Vapahtajasta Jeesuksesta, joka armahtaa nääntynyttä ihmistä ja pelastaa hänet. Vajaan tunnin keskustelun lopuksi Holland sai johtaa Hitachi-munkin Kristuksen armahtavan laupeuden osallisuuteen. Pyhä Henki laskeutui Hitachin sydämeen ja täytti sen rauhalla ja ilolla. Hän nousi, riisui pyhiinvaeltajan varusteensa ja heitti ne vieressä virranneeseen jokeen ja lähti seuraamaan Hollandia ja hänen työryhmäänsä kirkkoon. Siellä hän heti todisti, miten Jeesus Kristus oli antanut hänelle iankaikkisen elämän. Viikkoa myöhemmin hänet kastettiin Tyynessä valtameressä, armon meressä, ja kaikki hänen syntinsä pyyhittiin pois.

Omaan uskonnollisuuteensa luottanut fariseus sai kääntyä Jeesuksen luo ja pääsi elävän Jumalan yhteyteen, todelliseen vapauteen. Miten on Sinun laitasi? Oletko jo päässyt henkilökohtaiseen Jeesuksen tuntemiseen. Jeesus kutsuu Sinua. Hän haluaa antaa Sinulle elämän ja vapauden.